

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20Co/122/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412205980
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8412205980.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Štátneho fondu rozvoja bývania, IČO: 31 749 542, Lamačská cesta 8, Bratislava 37, proti žalovaným: 1/ Q. O., trvale bytom B. J., K. P. X/X, 2/ Q. O., trvale bytom B. J., K. P. X/X, 3/ X. O., trvale bytom B. J., G. XXX/XX a 4/ O. V., trvale bytom V., O. XX, v konaní o zaplatenie 16.700,68 Eur s prísl. o odvolaní žalovaného v 1. rade proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č. k. 3C 160/2012-60 zo dňa 14.3.2013 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e sa rozsudok vo výroku II. a III. a v rozsahu zrušenia sa vec v r a c i a súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zastavil konanie ohľadne istiny vo výške 1.000 Eur s tým, že do budúca bude rozhodovať o istine 15.700,68 Eur, ďalej bude rozhodovať o nezaplatenom zmluvnom úroku ku dňu 24. 4. 2012 vo výške 2.805,88 Eur a o úroku z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 15.700,68 Eur ku dňu 31. 1. 2013 vo výške 1.132,44 Eur. Druhým výrokom uložil žalovaným v 1. až 4. rade povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť v prospech žalobcu istinu 15.700,68 Eur, ďalej nesplatené zmluvné úroky v zmysle Zmluvy o poskytnutí podpory vo výške 2.805,88 Eur ku dňu 24. 4. 2012, úroky z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 15.700,68 Eur od 25. 4. 2012 do zaplatenia, teda spolu vo výške 1.132,44 Eur, zmluvnú pokutu v zmysle čl. VIII. ods. 8.4. Zmluvy o poskytnutí podpory 10 % z celej dlžnej sumy vo výške 1.950,65 Eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaní v 1. až 4. rade sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť v prospech žalobcu trovy konania vo výške 2.376,67 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Bolješika, advokáta so sídlom Radlinského 50, Piešťany, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie odôvodnil cit.: „Procesný súd po vykonanom dokazovaní, po zhodnotení dôkazov jednotlivito i vo vzájomnej súvislosti, po výsluchu účastníkov konania, po zistení, že ide o zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovanými uzatvorený dňa 11. 7. 2003 na základe Zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Súd konštatuje, že žaloba je po práve a keďže žalovaní v 1. a 2. rade neplnili povinnosti voči žalobcovi, žalobca listom zo dňa 25. 7. 2011 jednostranne odstúpil od predmetnej zmluvy s tým, že je potrebné vzájomne si vyrovnať záväzky.

Súd v priebehu konania zastavil konanie ohľadne istiny vo výške 1.000 eur v súlade s ust. § 96 ods. 1, 2 O.s.p. Prítomní účastníci konania súhlasili so zastavením konania, rovnako ako aj právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade.

Procesný súd teda zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne a žalovaného v 3. a 4. rade zaplatiť mu istinu vo výške 15.700,68 eur, nezaplatené zmluvné úroky v zmysle Zmluvy o poskytnutí podpory vo výške 2.805,88 eur ku dňu 24. 4. 2012, úrok z omeškania vo výške 9 % p.a. zo sumy 15.700,68 eur od 25. 4. 2012 do zaplatenia, čo ku dňu rozhodovania súdu predstavuje sumu 1.132,44

eur, ďalej zmluvnú pokutu 1.950,65 eur. Všetky súčasti rozsudku súvisia so zmluvnými podmienkami, ktoré mali účastníci medzi sebou dohodnuté a s poukazom na zák. č. 124/96 Zb. o ŠFRB a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Súd v tejto súvislosti pripomína ešte vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu, že v prípade, ak žalovaní v 1. a 2. rade budú plniť svoje povinnosti voči žalobcovi, nebude uplatňované právo voči žalovaným v 3. a 4. rade.“

Žalovaný v 1. rade v podanom odvolaní spochybnil spoplatnenie poskytnutej podpory. Navrhol rozsudok zrušiť, alternatívne ho zmeniť a žalobu zamietnuť.

Žalobca považoval odvolanie za nedôvodné a rozsudok v napadnutom výroku navrhol ako správny potvrdiť.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec bez nariadenia pojednávania podľa zásad upravených v § 214 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani na potvrdenie rozsudku, ani na jeho zmenu.

Záver súdu prvého stupňa o uložení povinnosti žalovaným uhradiť v prospech navrhovateľa 15 700,68 EUR spolu s príslušenstvom je nepreskúmateľný v tom smere, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vypořiadal s konštantnou judikatúrou vo vzťahu k priznaným plneniam v dôsledku odstúpenia od zmluvy (čl. 14).

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na náležité odôvodnenie nálezu Ústavného súdu SR z 10. 11. 2011 sp. zn. IV. ÚS 481/2011, s ktorým sa odvolací súd plne stotožňuje. „Ústavný súd poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru (napríklad IV. ÚS 75/09), podľa ktorej neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného podľa čl. 1 ústavy je aj princíp právnej istoty. Tento spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že budú ich správne vykladať a aplikovať (napr. II. ÚS 10/99, II. ÚS 234/03, IV. ÚS 92/09). Obsahom princípu právneho štátu je vytvorenie právnej istoty, že na určitú právne relevantnú otázku sa pri opakovaní v rovnakých podmienkach dáva rovnaká odpoveď (napr. I. ÚS 87/93, PL. ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99, III. ÚS 356/06). Rešpektovanie princípu právnej istoty musí byť prítomné v každom rozhodnutí orgánov verejnej moci, a to tak v oblasti normotvornej, ako aj v oblasti aplikácie práva, keďže práve na ňom sa hlavne a predovšetkým zakladá dôvera občanov, ako aj iných fyzických osôb a právnických osôb k orgánom verejnej moci (IV. ÚS 92/09). Diametrálne odlišná rozhodovacia činnosť všeobecného súdu o tej istej právnej otázke za rovnakej alebo analogickej skutkovej situácie, pokiaľ ju nemožno objektívne a rozumne odôvodniť, je ústavne neudržateľná (IV. ÚS 209/2010, m. m. PL. ÚS 21/00, PL. ÚS 6/04, III. ÚS 328/05). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (obdobne napr. IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06, IV. ÚS 481/2011).

Odvolací súd poukazuje aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci BEAIN vs. Rumunsko (Sťažnosť č. 30658/05, Baranowski vs. Poľsko, sťažnosť č. 2835/95).

Napokon povinnosť súdu rozhodovať v obdobných veciach rovnako a v prípade odklonu od judikatúry povinnosť uviesť dostatočné a presvedčivé dôvody pre tento odklon jednoznačne vyplýva aj z požiadaviek právnej teórie. Pravidlo, že kto sa chce odchýliť od súdneho precedensu alebo ustálenej judikatúry, musí pre odklon uviesť dostatočný dôvod (a teda nesie bremeno argumentácie), je považované za jedno zo základných pravidiel racionálnej právnej argumentácie (napr. Alexi, R: A theory of legal argumentation. A theory of rational discourse as theory of legal justification. Oxford: Clarendon trest vs. 1989, s. 277 - 278, citovaný v článku autora V. C., vzájomne si odporujúca judikatúra je porušením dohovoru: BEIAN V. Rumunsko na www.otvorenepravo.sk <<http://www.otvorenepravo.sk>>).

Účastníci konania musia mať dôveru v určitú rozhodovaciu prax súdov v skutkovo i právne porovnateľných veciach.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 2/2013, 6Co 27/2012, 6Co 89/2011, 6Co 182/2013, 20Co 177/2013.

V predmetných rozsudkoch sa vyslovil záver: „Ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zachovávajú právo na plnenie príslušenstva pohľadávky a zo zmluvnej pokuty aj napriek zrušeniu zmluvnej pokuty s účinkami od vzniku zmluvy odstúpením od spotrebiteľskej zmluvy zhoršujú postavenie spotrebiteľa, pretože spotrebiteľa zaväzujú nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Akékoľvek rozšírenie záväzkov spotrebiteľa popri vzájomnej reštitučnej povinnosti po zániku zmluvy s účinkami ex tunc postavenie spotrebiteľa zhoršuje. Inými slovami povedané dôsledky odstúpenia od zmluvy podľa zmluvy dohodnutej medzi účastníkmi konania sú nevýhodnejšie, ako dôsledky odstúpenia podľa úpravy v Občianskom zákonníku.“

Vzniknutú procesnú situáciu, keďže sa súd prvého stupňa odklonil od judikatúry, pričom svoj postoj ničím nezdôvodnil, možno preto uzavrieť konštatovaním, že súd prvého stupňa odňal odporcovi možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., a to vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia.

Účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu.

So zreteľom na uvedené odvolací súd preto v zmysle ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. rozsudok vo výroku II. a III. zrušil a v súlade s ustanovením § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa v novom konaní bude vo vyššie naznačených intenciách opätovne rozhodnúť, svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 157 ods. 2 O.s.p.) tak, aby pôsobilo presvedčivo. V ďalšom konaní rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (224 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.